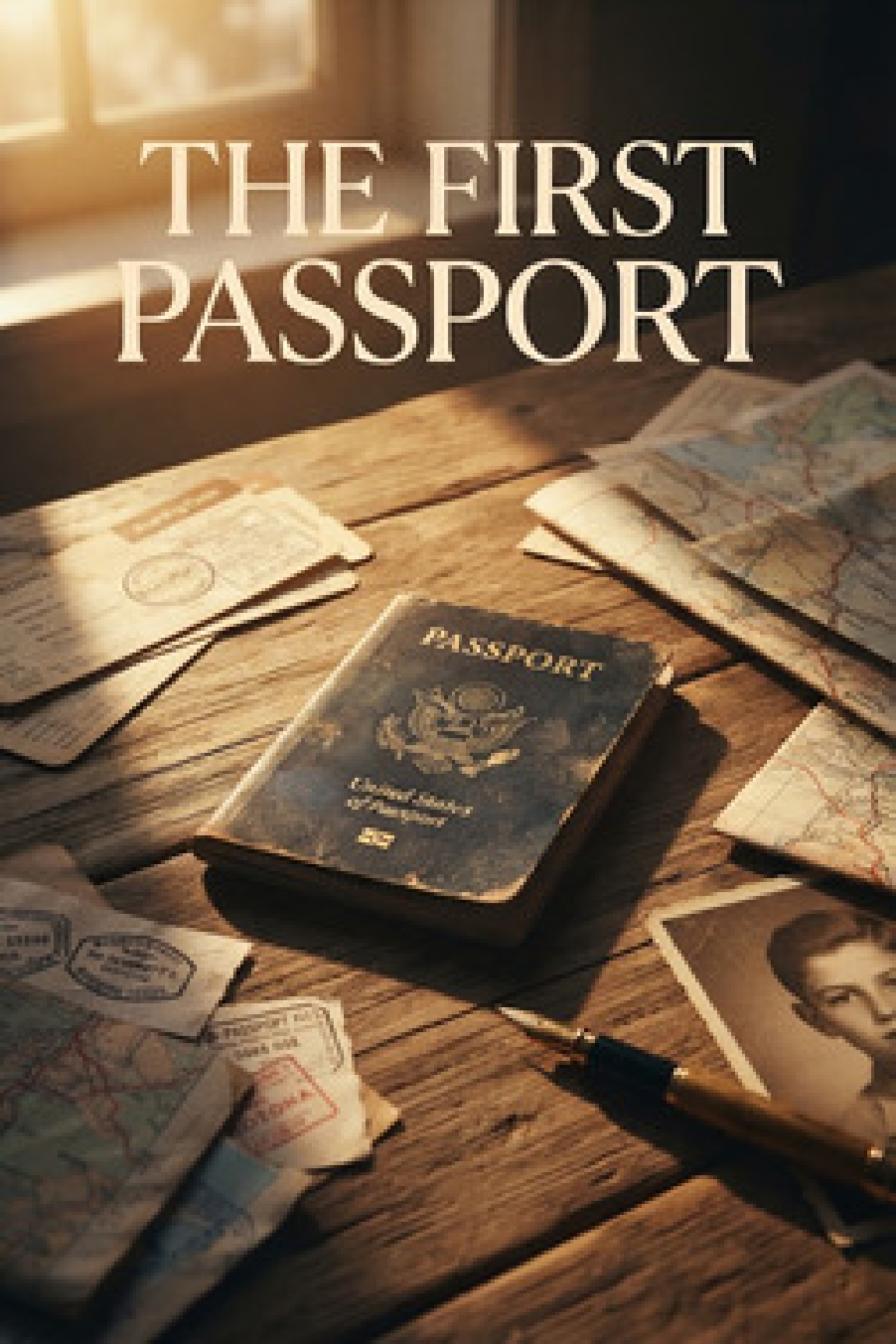

THE FIRST
PASSPORT
PASSPORT

KIZINGITI 4

Pasipoti ya Kwanza

Kwa miaka mingi niliamini kwamba nilikuwa nikijenga taaluma.

Ilikuwa imani ya kimantiki.

Kila asubuhi niliamka kwenda kufanya kazi.

Kila wiki ilikuwa na malengo.

Kila mwezi ulikuwa na matokeo.

Kila mwaka ulikuwa na mizania.

Kila kitu kilionekana kuthibitisha wazo kwamba kitovu cha hadithi kilikuwa kazi.

Kisha ulifika wakati.

Na wakati, kama kawaida, ulijitwika jukumu la kukiweka kila kitu mahali pake.

Leo, nikitazama nyuma, sikumbuki tarakimu kama ninavyowakumbuka watu.

Sikumbuki takwimu kama ninavyoyakumbuka mazungumzo.

Sikumbuki taratibu kama ninavyoyakumbuka maamuzi.

Ni ugunduzi wa kushangaza.

Tunatumia maisha yote tukiamini kwamba thamani inapatikana katika miundo.

Kisha tunagundua kwamba thamani ilikuwa imefichwa katika binadamu waliopita katika miundo ile.

Niliingia katika ulimwengu uliokuwa na kanuni mahususi.

Malengo wazi.

Viwango vya juu.

Ulidai nidhamu.

Uliomba uwajibikaji.

Haukutoa nafasi kubwa kwa njia za mkato.

Ulikuwa mazingira yenye madai makubwa.

Na ilikuwa bahati.

Kwa sababu nidhamu ni namna ya heshima.

Kwanza kabisa kwako mwenyewe.

Tunaishi katika zama zinazosherehekea kipaji bila kukoma.

Mimi nilijifunza kuheshimu kitu tofauti.

Uthabiti.

Kipaji kinaweza kufungua mlango.

Uthabiti unakuwezesha kupita ukanda.

Watu wengi wenye kung'aa wanatoweka.

Watu wengi wa kawaida badala yake wanajenga kazi za ajabu.

Tofauti mara chache ni akili.

Mara nyingi ni mwendelezo.

Siku baada ya siku.

Uamuzi baada ya uamuzi.

Jukumu baada ya jukumu.

Ni hapo nilipoanza kuelewa jambo la msingi.

Shirika kamwe halijengwi kweli kwa majengo.

Halijengwi kwa nembo.

Halijengwi kwa kaulimbiu.

Linajengwa kwa mienendo inayorudiwa kadri muda unavyopita.

Kila kampuni ina utamaduni unaoonekana na usioonekana.

Wa kwanza unaonekana katika vipeperushi.

Wa pili unajitokeza wakati hakuna anayetazama.

Tatizo linapofika.

Mteja anapokosa kuridhika.

Tokeo linapokosekana.

Mgogoro unapogonga mlango.

Ni katika wakati huo ndipo unapogundua kile kinachohesabika kweli.

Kwa miaka niliwatazama wanaume na wanawake chini ya shinikizo.

Wengine walibadilika kabisa.

Wengine walidhihirisha ubora wao.

Na ilikuwa katika nyakati zile nilipojifunza.

Si kutokana na mafanikio.

Kutokana na miitikio.

Kwa sababu utambulisho wa kweli wa mtu mara chache hujitokeza katika siku rahisi.

Hujidhihirisha kitu kinapovunjika.

Mpango unaposhindwa.

Usalama unapotoweka.

Inapobaki tabia tu.

Mengi ya masomo muhimu zaidi ya maisha yangu hayakufika kutoka darasani.

Hayakufika kutoka kitabuni.

Yalifika kutoka kwenye mikutano ya kila siku.

Kutoka kwa wafanyakazi wenzangu.

Kutoka kwa wateja.

Kutoka kwa watu ambao pengine hawakuwahi kufikiria kwamba walikuwa wakifundisha kitu.

Maisha mara nyingi hufanya kazi hivyo.

Walimu muhimu zaidi hawajitambulishi kama walimu.

Wanaishi tu mbele yetu.

Na kitu chao kinabaki.

Kadri miaka ilivyopita nilianza kusafiri.

Mataifa mbalimbali.

Tamaduni mbalimbali.

Lugha mbalimbali.

Mwanzoni nilitafuta tofauti.

Ilikuwa kawaida.

Kila nchi ilionekana kuwa na utu wake wenyewe.

Mdundo.

Mantiki.

Hisia.

Kisha kilitokea kitu.

Nilianza kuona mifanano.

Baba mwenye wasiwasi kuhusu mustakabali wa watoto wake.

Mama aliye tayari kujitolea.

Kijana mwenye shauku ya kuonyesha thamani yake.

Mfanyakazi anayeomba heshima.

Mzee anayetaka kusikilizwa.

Viwianishi vilibadilika.

Binadamu walibaki wakifanana kwa kushangaza.

Ni hapo nilipoanza kuelewa kwamba kampuni ilikuwa zaidi sana ya mahali pa kazi.

Ilikuwa dirisha.

Ilikuwa ikiniruhusu kuitazama dunia.

Kuingia katika hali ambazo vinginevyo nisingezijua kamwe.

Kuelewa kwamba jiografia inawatenganisha watu kwa kiasi kidogo sana kuliko wanavyoamini.

Kila safari iliongeza kitu.

Kila mkutano ulisogeza mpaka wa kiakili.

Kila uzoefu ulibomoa dhana potofu.

Na bila kujitambua nilikuwa nikijifunza somo kubwa kuliko kazi yenyewe.

Binadamu anatangulia kila mfumo.

Daima.

Mikakati inabadilika.

Masoko yanabadilika.

Teknolojia zinabadilika.

Vizazi vinabadilika.

Lakini imani inabaki.

Heshima inabaki.

Neno lililotolewa linabaki.

Ni sarafu zisizopoteza thamani kamwe.

Ninapokifikiria upya kipindi kile cha maisha yangu, sikichukulii tu kama njia ya kikazi.

Nakichukulia kama mafunzo ya kibinadamu.

Maabara.

Shule isiyo rasmi ambamo kila siku iliongeza kipengele kimoja katika kuielewa dunia.

Ndiyo maana leo natabasamu mtu anapoipunguza taaluma kuwa msururu wa nyadhifa.

Nyadhifa ni za muda.

Masomo yanabaki.

Watu wanabaki.

Mabadiliko yanabaki.

Mwishowe sibebi pamoja nami chati ya muundo wa shirika.

Sibebi pamoja nami nafasi.

Sibebi pamoja nami cheo.

Nabeba pamoja nami mamia ya nyuso.

Maelfu ya mazungumzo.

Kiasi kisichohesabika cha masomo yaliyopokelewa kutoka kwa watu wa kawaida.

Na zaidi ya yote uhakika mmoja.

Kampuni ilikuwa muhimu.

Muhimu sana.

Iliniunda.

Ilinijaribu.

Ilinifungulia njia ambazo nisingewahi kuziwazia.

Lakini haikuwa mstari wa mwisho.

Ilikuwa nukta ya kuanzia.

Kwa sababu kazi ilijenga ujuzi.

Dunia ilijenga utambuzi.

Na hadithi ya kweli, ile iliyokuwa ikichukua umbo taratibu ndani yangu, ilikuwa bado haijaanza.